

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

KOM(95) 21 slutliga
Bryssel, den 17.03.1995

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

om situationen för soltorkad tobak i Italien

1. SITUATION

1.1. Produktion

Produktionen av soltorkad tobak i Italien (sorterna Xanthi-Yakà, Perustitza, Erzegovina) uppgick 1976 till 38 355 ton. Sedan dess har den gått ner kontinuerligt för att 1992 uppgå till 11 961 ton. Denna kontinuerliga nedgång i produktionen har uppstått trots höga bidrag (mellan 1,905 och 2,222 ecu/kg) och exportbidrag (0,35 ecu/kg).

Produktionsnedgången var relativt konstant mellan 1986 och 1991 (från 23 460 ton till 17 120 ton), men mycket markerad 1992 då den var minus 30% i jämförelse med föregående skördeår och uppgick till 11 961 ton, dvs. 60% av den garanterade maximikvaliteten.

Under 1993 förbättrades produktionen något till 13 302 ton och garantitröskeln var fastställd till 15 000 ton. Endast 63% av den totala produktionen 1993 förekom inom producentgrupperna. Kvoten för 1994 är fastställd till 11 000 ton.

Produktionen av denna tobakstyp berör flera tusen arbetare och är starkt koncentrerad till två områden i Italien (Salento, Lecce 90% och Chieti 10%).

1.2. Producentinkomster

De totala inkomsterna för produktion av dessa sorter har för de senaste skördeåren varit följande:

1990: 44 645 000 ecu
1991: 36 460 000 ecu
1992: 32 027 000 ecu
1993: 25 935 000 ecu.

Det gemenskapsstöd som ingår i dessa inkomster är följande:

1990: 43 877 000 ecu, dvs 98% av de totala inkomsterna
1991: 36 909 000 ecu, dvs 101 % av de totala inkomsterna
1992: 25 353 000 ecu, dvs 80% av de totala inkomsterna
1993: 25 389 000 ecu, dvs 98% av de totala inkomsterna.

1.3. Produktionens kvalitet

Kvalitetsspridningen på soltorkad tobak i Italien är otillfredsställande: för skördeåren 1988-1992 utgör den bästa kvaliteten av tre i genomsnitt bara 0,8% (Xanthi-Yakà) respektive 6,5% (Perustitza) och 6,8% (Erzegovina), medan den lägsta kvaliteten utgör 73,3% (Xanthi-Yakà) respektive 55,5% (Perustitza) och 49,8% (Erzegovina).

1.4. Pris

De genomsnittspriser som betalades av bearbetningsföretagen under den gamla ordningen låg nära bidragen om inte något under. Med hänsyn till exportbidragen var gemenskapsstödet under den gamla ordningen flera gånger högre än de genomsnittspriser som bearbetningsföretagen betalade till producenterna.

Under den nya ordningen, för 1993 års skörd, om vilken det finns slutgiltiga uppgifter, uppgick inköpspriset som bearbetningsföretagen betalade till producenterna för den bästa kvaliteten bara till 750 ITL/kg (0,346 ecu) i jämförelse med ett bidrag på 1,975 ecu/kg, dvs 17,5%. Priserna för den lägsta kvaliteten låg nära noll. De genomsnittspriser som verkligen betalades var mycket låga, 0,041 ecu/kg, dvs 2,1% av bidragsbeloppet.

1.5. Avsättning

Man kan uppskatta att avsättningen på gemenskapsmarknaden för 1988 och 1989 års skördar låg mellan 7 500 och 8 000 ton. För 1990 och 1991 års skördar skulle den kunna uppnå högst 10 000 ton, men en del av denna kvantitet skulle ännu kunna exporteras med bidrag. För 1992 års skörd kan den maximala avsättningen på gemenskapsmarknaden uppskattas till ca 5 500 ton.

Följaktligen är det realistiskt att tro att den inre marknaden bara kan ta emot ca 8 000 ton/skördeår (medeltal för 1988-92). Dessutom är trenden nedgående på grund av att konsumenterna alltmer föredrar produkter med lägre halter av nikotin och tjära.

I detta avseende bör också understrykas att de italienska soltorkade sorterna inte används som orientaliska sorter. I själva verket har produktionen till följd av spridningen av stora biotyper försämrats mer och mer och förlorat sina ursprungliga egenskaper för att slutligen användas huvudsakligen som fyllnadsgods.

Exporten till tredje länder (i genomsnitt 8 400 ton per skördeår för 1988-1991 års skördar) är i stor utsträckning avsedd för länder i Östeuropa och Nordafrika och görs till ett ringa handelsvärde, och detta trots exportbidrag (0,35 ecu/kg). Denna export har minskat till 6 437 ton 1992 och till bara 93 ton 1993, första skörd utan bidrag.

Vid försäljning av interventionslagren var priset för soltorkad italiensk tobak 0,314 ecu/kg, medan den grekiska tobaken ur samma grupp såldes för 0,37 ecu/kg (Tsebelia), 0,46 ecu/kg (Mavra) och till och med 1.511 ecu/kg (Kaba Koulak icke klassisk).

Dessa skillnader i försäljningspris är en god fingervisare för handelsvärdet på exporten av denna tobak.

2. SLUTSATSER

För produktionsvolymen för soltorkad tobak i Italien har en gradvis ökande minskning noterats under de senaste åren.

Denna minskning återspeglar minskningen i efterfrågan på dessa tobakssorter, vilket kommer till uttryck i den mycket låga nivån på de priser som betalats till producenterna.

Denna situation kommer troligen att bestå om inte producenterna kan höja kvaliteten på sin produkt så att den kan finna en marknadsnisch.

Soltorkad tobak som producerats i Italien sedan 1973

SKÖRDEÅR	TOTALT (ton)
1973	22 349
1974	22 734
1975	31 364
1976	38 355
1977	25 637
1978	25 011
1979	31 325
1980	25 120
1981	25 501
1982	24 423
1983	27 008
1984	26 772
1985	30 278
1986	23 460
1987	20 948
1988	19 854
1989	21 847
1990	19 021
1991	17 120
1992	11 961
1993	13 302

Källa: Årsrapport för jordbruket

V. SOLTORKAD, ITALIEN

Skördeår	Producerad kvantitet *	Exporterad kvantitet *	%	Interventioner *	Inre marknad (max)
	A	B	C (= B/A)	D	E (A-B-D)
<u>Gamla ordningen</u>					
1988	19.852	8.140 ¹	(41,0)	3.818	7.894
1989	21.848	9.759 ¹	44,7	4.627	7.462
1990	19.021	8.378 ¹	44,0	-	10.643 ²
1991	17.120	7.591 ¹	(44,3)	112	9.413 ²
1992	11.958	6.437 ¹	(53,8)	26	5.495 ^{2 3}
<u>Nya ordningen</u>					
1993	13.302	93	0,7	-	

* Upplysningar från Italien.

¹ Med bidrag.

² Ännu gällande exportbidrag.

³ Intervention fortfarande möjlig.

Källa: Utarbetat på kommissionen.

KOM(95) 21 slutlig

DOKUMENT

SV

03

Katalognummer : CB-CO-95-029-SV-C

ISBN 92-77-85205-4

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg